

Sygn. akt: IV RC 886/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Gdańsk, dnia 18 lipca 2016r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku, IV Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Szczutowska

Protokolant: Katarzyna Acela

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2016r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej A. oraz O. S., reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową, matkę A. S. (1)

przeciwko M. S.

o alimenty

I zasądza alimenty od pozwanego M. S. (nr PESEL (...)) na rzecz małoletniej A. S. (2), ur. (...) w G. (nr PESEL (...)) w wysokości po 600 zł (sześćset złotych 00/100) miesięcznie oraz rzecz małoletniego O. L. S. (1), ur. (...) w G. (nr PESEL (...)) w wysokości po 800 zł (osiemset złotych 00/100) miesięcznie, łącznie po 1.400,00 zł (jeden tysiąc czterysta 00/100) miesięcznie, płatne z góry do 10-ego dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od dnia 18.07.2016r. do rąk matki małoletniej powódki- A. S. (1);

II w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności,

IV obciąża pozwanego M. S. kosztami postępowania w sprawie w wysokości 840 zł (osiemset czterdzieści złotych 00/100) jednorazowej opłaty na rzecz Skarbu Państwa-Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku, tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego, odstępuje od obciążania pozwanego pozostałymi kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego strony powodowej.

Sygn. akt IV RC 886/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 listopada 2015 roku małoletni O. S. i A. S. (2), zastępowani przez przedstawicielkę ustawową A. S. (1), wnieśli o zasądzenie od M. S. na rzecz małoletniego syna O. S. kwoty po 1200 złotych miesięcznie oraz na rzecz małoletniej A. S. (2) kwoty po 1000 złotych miesięcznie, to jest łącznie kwoty 2200 złotych miesięczne, płatnej do 10. dnia każdego miesiąca do rąk matki małoletnich A. S. (1) z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od 1 listopada 2015 roku. Nadto strona powodowa wniosła o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona powodowa wskazała, że rodzice małoletnich powodów zawarli związek małżeński w dniu 7 czerwca 2008 roku w G.. Ze związku tego pochodzi małoletnia A. S. (2), urodzona w dniu

(...), a jeszcze przed zawarciem małżeństwa w dniu 18 kwietnia 2004 roku małoletni syn O. S.. Dalej podano, że od października 2015 roku pozwany nie zamieszkuje z A. S. (1) i ich wspólnymi dziećmi, a wobec pozwanego w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym przeciwko niemu m.in. z powodu gróźb karalnych wydano sądowy zakaz zbliżania się do syna i żony. Małoletni A. i O. zamieszkują wraz z matką w mieszkaniu o powierzchni 52m². Pozwany do października wywiązywał się z obowiązku partycypacji w kosztach utrzymania rodziny, w tym opłacał czynsz za mieszkanie i przekazywał środki pieniężne na utrzymanie dzieci w jego udziale wynoszącym około 2200 złotych. Z kolei w listopadzie M. S. odmówił finansowania kosztów utrzymania dzieci, spłaty kredytu i kosztów mieszkania, tłumacząc, że kwestie te winny być uregulowane przez sąd. Przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów pracuje jako pielęgniarka i z tytułu tego osiąga miesięczny dochód w wysokości 2886 złotych. Z kolei pozwany jest z zawodu ślusarzem-mechanikiem oraz spawaczem i jest zatrudniony w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G., osiągając z tego tytułu miesięcznie wynagrodzenie w wysokości około 3600-3800 złotych. Odnosząc się do kosztów utrzymania małoletnich dzieci, strona powodowa wskazała, że koszt utrzymania O. S. wynosi około 1630 złotych, a wraz z udziałem w kosztach utrzymania mieszkania stanowi równowartość kwoty 2021 złotych. Natomiast przeciętny koszt utrzymania A. S. (2) to około 1415 złotych miesięcznie, a wraz z udziałem w kosztach utrzymania mieszkania – 1806 złotych. Zdaniem strony inicjującej postępowanie udział w kosztach utrzymania małoletnich powodów przypadający na pozwanego winien być wyższy niż przedstawicielki ustawowej, gdyż na A. S. (1) spoczywa trud codziennej opieki i wychowania dzieci.

pozew – k.2-4

Postanowieniem z dnia 30 grudnia 2015 roku Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku oddalił wniosek małoletnich powodów O. i A. S. (2) o udzielenie zabezpieczenia na czas trwania postępowania poprzez zobowiązanie M. S. do łożenia na czas trwania procesu alimentów łącznie po 2200 złotych miesięcznie płatnych do rąk matki A. S. (1) do 10. dnia każdego miesiąca z góry.

postanowienie – k.27-28

W toku rozprawy w dniu 13 lipca 2016 roku pozwany M. S. oświadczył, że nie zgadza się ze stanowiskiem zawartym w pozwie i równocześnie podał, iż mógłby uiszczać raty alimentacyjne w łącznej kwocie od 700 do 1000 złotych.

protokół rozprawy z dnia 13 lipca 2016 roku – k.139

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 kwietnia 2004 roku w G. urodził się O. S.. Jego rodzice M. S. i A. S. (1) zawarli w dniu 7 czerwca 2008 roku w G. związek małżeński. Ze związku tego pochodzi urodzona w dniu (...) w G. A. S. (2).

dowody: odpisy skrócone aktów urodzenia – k.7,8; odpis skrócony aktu małżeństwa – k.6

Prokurator Prokuratury Rejonowej G. – Ś. w G. prowadzi przeciwko M. S. postępowanie przygotowawcze o czyn kwalifikowany z art. 207 § 1 k.k. popełniony na szkodę A. S. (1) oraz małoletniego O. S. o sygn. akt 2 Ds. 2046/15. Od października 2015 roku zastosowano wobec pozwanego środek zapobiegawczy w postaci zakazu zbliżania się do matki małoletnich powodów i O. S.. W sprawie nie zapadło jeszcze orzeczenie sądowe.

dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich A. S. (1) – k.139; zeznania pozwanego M. S. – k.139; pismo z dnia 23 listopada 2015 roku – k.25

Małoletni O. i A. S. (2) zamieszkują wraz z przedstawicielką ustawową A. S. (1) w mieszkaniu o powierzchni 52 m², stanowiącym własność TBS. Na miesięczny koszt utrzymania mieszkania składa czynsz w kwocie około 900 złotych, opłata za energię elektryczności w wysokości około 100 złotych, opłata za abonament za telefon i Internet w wysokości 94 złotych i 60 złotych. A. S. (1) uiszcza miesięcznie kwotę w wysokości około 800 złotych tytułem spłaty kredytu,

który został zaciągnięty za zakup mieszkania na (...) (...). Aktualnie w zakupionym lokalu nikt nie zamieszkuje, ani jest ono wynajmowane.

dowody: zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich A. S. (1) – k.139; koszt utrzymania mieszkania – k.14; zawiadomienie o zmianie opłat – k.17; faktura VAT (...) – k.19; faktura VAT nr (...) – k.20; faktura VAT nr (...) – k.21; wyciąg z konta – k.39; zawiadomienie o wysokości opłat – k.42; potwierdzenia przelewów – k.43-48,50-57,60-66; 69-93,96-100,103-113, 115-117

Koszt miesięcznego utrzymania małoletniego O. S. kształtuje się na poziomie około 1700 złotych. Małoletni powód korzysta z opieki poradni gastrologicznej i wymaga diety bezglutenowej. Z tego względu koszt wyżywienia małoletniego wynosi około 800-900 złotych miesięcznie, jest to najistotniejsza potrzeba małoletniego. O. S. ukończył piątą klasę Szkoły Podstawowej Nr (...) przy ulicy (...) w G., osiągając średnią ocen 5,45. O. S. bierze udział w konkursach sportowych i matematycznych. Należności związane z wyprawką małoletniego, obejmujące zeszyty, książki, przybory biurowe, radę rodziców, ubezpieczenie, stanowią równowartość kwoty około 100-150 złotych na miesiąc. Pozostałe wydatki miesięczne na rzecz małoletniego powoda stanowią kwoty: około 150 złotych na nabycie odzieży, około 80 złotych na rozrywkę, około 120 złotych na sprzęt sportowy, spotkania z rówieśnikami, kieszonkowe, bilety do kina, wyjścia do parku oraz około 50 złotych miesięcznie na leczenie. Z utrzymaniem małoletniego wiąże się również zakup książek. Z kolei nabycie biletów na przejazd komunikacją miejską stanowi wydatek rzędu 40 złotych miesięcznie. Małoletni co półtora miesiąca korzysta z usług fryzjera, co stanowi koszt 20 złotych.

dowody: zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich A. S. (1) – k.139; spis kosztów utrzymania – k.12; zaświadczenie lekarskie – k.15; zaświadczenie lekarskie – k. 40; oświadczenie – k.41

Koszt miesięcznego utrzymania małoletniej A. S. (2) kształtuje się na poziomie około 1400 złotych. Małoletnia powódka uczęszcza do przedszkola prywatnego S. (...) w G. przy ulicy (...), którego miesięczny koszt wynosi około 400-500 złotych. Małoletnia nie dostała się do państwowego przedszkola. A. S. (2) choruje w okresie jesiennym, a koszt miesięczny związanym z jej leczeniem wynosi 80 złotych. Należności związane z wyżywieniem małoletniej stanowią równowartość około 450 złotych miesięcznie. Inne miesięczne koszty związane z utrzymaniem A. S. (2) to: nabycie ubrań – około 120 złotych, zakup zabawek, pomocy dydaktycznych – około 60 złotych, zakup biletów komunikacji miejskiej – około 30-40 złotych, wyprawka przedszkolna wraz z ubezpieczeniem – około 80 złotych, kieszonkowe – 15 złotych, wydatki związane z rozrywką – około 25-30 złotych, zakup środków czystości – 50 złotych., zajęcia taneczne – 30 złotych.

dowody: zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich A. S. (1) – k.139; spis kosztów utrzymania – k.13; faktura VAT nr (...) – k.18; potwierdzenia przelewów – k.49,58-59, 67-68,94-95,101-102,114

M. S. partycypuje w kosztach utrzymania małoletnich powodów. Od lutego 2016 roku płacił po około 700 złotych miesięcznie, zaś w lipcu przekazał na rzecz dzieci kwotę 500 złotych. W styczniu 2016 roku pozwany opłacił połowę czynszu za mieszkanie, tj. kwotę 475 złotych. Natomiast we wcześniejszych miesiącach pozwany łożył na utrzymanie dzieci kwotę 2200 złotych, gdyż posiadał oszczędności i był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy. Aktualnie pozwany łoży na utrzymanie dzieci tyle, ile może. Pomiędzy A. S. (1) i M. S. nie toczy się postępowanie rozwodowe i nie mieszkają ze sobą od końca września 2015 roku.

dowody: zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów A. S. (1) – k.139; zeznania pozwanego M. S. – k.139

A. S. (1) posiada średnie wykształcenie i jest pracownikiem (...) Centrum (...) w G., gdzie jest zatrudniona od dnia 29 grudnia 1998 roku na podstawie umowy na czas nieokreślony na stanowisku starszej pielęgniarki na oddziale chemioterapii dziecięcej na pełen etat w systemie zmianowym. Z tytułu tego przedstawicielka małoletnich w okresie od 1 kwietnia 2015 roku do 30 września 2015 roku uzyskała średnie miesięcznie wynagrodzenie w wysokości 2886,52 złotych netto, a w okresie od 1 stycznia 2016 roku do 30 czerwca 2016 roku – 3569,72 złotych netto.

dowody: zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich A. S. (1) – k.139; zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości zarobków – k.9; kartoteka zarobkowa za okres od kwietnia 2015 roku do września 2015 roku – k.10; zestawienie transakcji – k.16; informacja o dochodach oraz o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy w roku 2015 – k.35; zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości zarobków – k.36; kartoteka zarobkowa za okres od stycznia do czerwca 2016 roku – k.37-38

M. S. posiada wykształcenie zawodowe i jest zatrudniony w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na podstawie umowy na czas nieokreślony na stanowisku montera wyposażenia okrętowego. W dniu 31 lipca 2015 roku średnie wynagrodzenie miesięczne pozwanego za okres ostatnich trzech miesięcy wyniosło 3098,40 złotych netto. W styczniu i lutym M. S. zarobił około 3100 złotych miesięcznie. Aktualnie możliwości zarobkowe pozwanego zmniejszyły się na skutek przebywania w szpitalu psychiatrycznym w związku z prowadzonym przeciwko niemu postępowaniem karnym. Pozwany osiąga miesięczny dochód w granicach 2200-3200 złotych netto. Sporadycznie pracuje również w soboty. U pozwanego stwierdzono zespół paranoidalny i z tego względu M. S. raz w miesiącu przyjmuje zastrzyk. Pozwany nie utrzymuje kontaktów z małoletnimi powodami, jednak stara się uczestniczyć w kosztach wychowania dzieci poprzezłożenie na ich utrzymanie. M. S. zamieszkuje z matką L. S. (2) oraz z bratem T. S. w wynajmowanym mieszkaniu. Pozwany przekazuje matce miesięcznie kwotę 1000 złotych, w tym kwotę 800 złotych na jedzenie oraz kwotę 200 złotych na czynsz. Pozwany w listopadzie 2015 roku nabył samochód osobowy marki F. (...), zaciągając na jego zakup kredyt, którego rata miesięczna wynosi około 490 złotych. We wrześniu 2015 roku pozwany nabył laptop wraz z usługami internetowymi za kwotę 129 złotych miesięcznie. M. S. nie opłaca raty kredytu zaciągniętego na zakup mieszkania.

A. S. (1), bez zgody pozwanego, wypłaciła ze wspólnego konta wspólnego z pozwanym oszczędności na kwotę 7.500,00 zł, usprawiedliwiając tą jednoosobową decyzję kosztami związanymi z utrzymaniem małoletnich dzieci.

dowody: zeznania A. S. (1) k.144, zeznania pozwanego M. S. – k.139, 141; zaświadczenie o zarobkach – k.11; zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowych 2015 – k.118-121; kopia pisma z dnia 25 kwietnia 2016 roku – k.122; potwierdzenie przelewu – k.123-126; spis kosztów utrzymania – k.127; potwierdzenia wpłat – k.128-130,132; faktura VAT (...) – k.131; potwierdzenia przelewów – k.133-138

Sąd zważył, co następuje:

Przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy Sąd oparł się na dowodach pisemnych oraz na zeznaniach stron niniejszego postępowania, tj. przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów A. S. (1) oraz pozwanego M. S..

Podstawą powyższych ustaleń faktycznych były zatem w znacznej mierze dokumenty i inne dowody pisemne zgromadzone w aktach sprawy, w tym: odpisy aktów stanu cywilnego, rachunki, dowody wpłat, zeznania podatkowe, zaświadczenia o wysokości zarobków, zaświadczenia o stanie zdrowia. Wymienione dokumenty nie nasuwały zastrzeżeń co do swej prawdziwości oraz zgodności z prawdą zawartych w nich oświadczeń. Nie były także kwestionowane przez żadną ze stron. Należy mieć również na uwadze, że część z wyżej wymienionych dokumentów stanowiła dokumenty urzędowe w rozumieniu art. 244 k.p.c. (odpisy skrócone bądź zupełne aktów stanu cywilnego).

Odnosząc się do oceny zeznań stron, należy wskazać, że przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów, A. S. (1) opisała swoją aktualną sytuację życiową oraz podała informacje dotyczące powodów oraz pozwanego. Co do zasady jej zeznanie należało uznać za godne dania im wiary. Przedstawione przez stronę powodową wyliczenia dotyczące kosztów utrzymania małoletnich powodów należy uznać za wiarygodne. Znalazły one odzwierciedlenie w pozostałym zgromadzonym materiale, w szczególności w dokumentach, takich jak rachunki, wyliczenia opłat, faktury VAT, zaświadczenia. Wprawdzie w swych zeznaniach w zakresie poszczególnych kwot, przedstawicielska przytaczała kwoty inne niż wynikające z dowodów pisemnych, to jednak różnice te nie były znaczące. Nie mogły one także wpływać w sposób rozstrzygający na ocenę wiarygodności zeznań A. S. (1), bowiem trudno wymagać od strony procesu, ażeby z pamięci przytaczała dokładne wyliczenia ponoszonych przed nią kosztów utrzymania małoletnich dzieci. W pozostałym zakresie, tj. w części, w której zeznania powódki nie były udokumentowane innymi

materiałami, Sąd także uznał je za wiarygodne. Taka ocena wynikała bowiem z ich wewnętrznej spójności, logiki oraz tego, że są zbieżne z doświadczeniem życiowym. Przykładowo poza sporem pozostaje okoliczność, że dieta bezglutenowa wymaga większych nakładów finansowych niż dieta pozbawiona szczególnych wskazań. W sposób tożsamy należało ocenić wskazywane przez przedstawicielkę małoletnich powodów kwoty odnoszące się do zakupu książek, przyborów szkolnych, czy kwot przeznaczanych na rozrywkę (wyjścia do kina, spotkania z rówieśnikami). W ocenie Sądu wysokość wskazywanych przez A. S. (1) w tym względzie kwot mieści się w zakresie potrzeb dzieci w wieku, w jakim znajdują się małoletni powodowie, a z pewnością nie jest ona wygórowana. Z tych też powodów Sąd uczynił zeznania strony powodowej podstawą ustaleń faktycznych.

Za wiarygodne Sąd uznał również zeznania pozwanego M. S.. Sąd nie znalazł powodów, dla których należałoby uznać, że zeznania pozwanego są nieobiektywne w zakresie, w jakim twierdził, iż nie jest w stanie ponosić w żądanym przez stronę powodową wysokości kosztów utrzymania małoletnich dzieci. Przede wszystkim należy zwrócić uwagę, że zeznania te znalazły potwierdzenie w informacji przesłanej przez Prokuratora Prokuratury G. – Ś. w G.. Nade wszystko jednak okoliczności odnoszące się do możliwości zarobkowych pozwanego zostały potwierdzone przez samą przedstawicielkę ustawową powodów, która przyznała, że do końca roku 2015 roku pozwany partycypował w utrzymaniu dzieci. A. S. (1) przyznała również, że M. S. w związku z prowadzonym wobec niego postępowaniem karnym przebywa w warunkach hospitalizacji. Fakt ten w sposób oczywisty wpływa na obecną sposobność co do zarabkowania i jest niezależny od woli M. S.. Również koszty miesięcznego utrzymania pozwanego nie budzą wątpliwości. Aktualnie M. S. zamieszkuje w wynajmowanym mieszkaniu z bratem i matką, której przekazuje miesięcznie kwotę 1000 złotych. W ocenie Sądu kwota ta nie wydaje się wygórowana. Z tych wszystkich względów zeznania pozwanego, jako logiczne i spójne, stanowiły podstawę rekonstrukcji stanu faktycznego niniejszej sprawy.

Przed przystąpieniem do oceny materialnoprawnej niniejszej sprawy, należy wskazać, że w zakresie stanu faktycznego sprawy bezsporne pomiędzy stronami były kwestie dotyczące pochodzenia małoletnich powodów, sytuacji rodzinnej stron oraz miejsca zamieszkania powodów, przedstawicielki ustawowej i pozwanego. W istocie bowiem spór w sprawie sprowadzał się do ustalenia okoliczności związanych z zarobkowymi możliwościami M. S., przekładającymi się na zakres obciążającego go wobec powodów obowiązku alimentacyjnego.

Równocześnie podkreślić trzeba, że pozwany M. S. oświadczył, iż jest w stanie uiszczać raty alimentacyjne na rzecz małoletnich powodów w łącznej kwocie od 700 do 1000 złotych miesięcznie.

Przechodząc do ustalenia obowiązku alimentacyjnego pozwanego M. S. względem O. i A. S. (2) należy wskazać, że stosownie do treści art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Natomiast przy określaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych należnych małoletnim powodom Sąd oparł się na treści art. 135 § 1 k.r.o., który stanowi, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Usprawiedliwione potrzeby dziecka powinny być oceniane nie tylko na podstawie wieku, lecz również miejsca pobytu dziecka, jego środowiska, możliwości zarobkowych zobowiązanego do jego utrzymania i całego szeregu okoliczności każdego konkretnego wypadku. W szczególności pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia te w praktyce pozostają we wzajemnej zależności. Współzależność między usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego a możliwościami zarobkowymi i majątkowymi zobowiązanego wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokajane w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1969 roku w sprawie o sygn. akt III CRN 350/69, OSNPG 1970/2/15).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, Sąd uznał, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Biorąc pod uwagę zgromadzony w aktach sprawy materiał dowodowy oraz w oparciu o doświadczenie życiowe Sąd przyjął, iż miesięczny koszt zaspokojenia podstawowych usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powodów kształtuje

się na poziomie około 3.000 zł. Kwota ta jest zbliżona do wyliczenia, jakie sporządziła przedstawicielka ustawowa małoletnich A. S. (1) (k.12-14), choć ta wydaje się zawyżone. Na uznanie Sądu w tej kwestii zasługiwały zeznania A. S. (1), u której małoletni aktualnie zamieszkują. Jednocześnie kwoty te nie były kwestionowane przez pozwanego.

Odnosząc się do drugiej z przesłanek wskazanych w art. 135 § 1 k.r.o. podkreślić trzeba, że wymaga ona szerszego omówienia.

Zarobkowe oraz majątkowe możliwości pozwanego w sprawie o alimenty wymagają skonkretyzowania na chwilę zamknięcia rozprawy. Stosownie bowiem do treści art. 316 § 1 k.p.c. po zamknięciu rozprawy sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. Przenosząc sens tej regulacji na grunt przedmiotowej sprawy Sąd zważył, że M. S. od kilku miesięcy przebywa na zwolnieniu lekarskim i na potrzeby prowadzonego wobec niego postępowania karnego jest poddany hospitalizacji. Z tych też względów możliwości zarobkowe pozwanego zmniejszyły się w stosunku do czasu, gdy czynnie pracował i stosownie do swych możliwościłożył na utrzymanie małoletnich oraz uiszczal czynsz za mieszkanie w kwotach przewyższających 2.000,00 zł. Aktualnie pozwany uzyskuje miesięczny dochód w kwocie około 2200 złotych, powiększony o ewentualne wynagrodzenie za pracę w soboty. W ocenie Sądu obecnie uzyskiwane przez pozwanego wynagrodzenie odpowiada jego aktualnym i rzeczywistym siłom, kwalifikacjom, czy uzdolnieniom. Natomiast w miesiącach poprzedzających, gdy aktywność zawodowa pozwanego nie była niczym ograniczona, M. S. w pełni partycypował w kosztach utrzymania małoletnich powodów i tym samym wywiązywał się z ciążącego na nim obowiązku alimentacyjnego.

A. S. (1) posiada inne dodatkowe możliwości majątkowe. Mianowicie przedstawicielka ustawowa małoletnich dysponuje mieszkaniem na D., zakupionym za środki z kredytu zaciągniętego między innymi na ten cel. Jednak mimo istnienia możliwości z tym związanych, przedstawicielka ustawowa opisanego mieszkania nie wynajmuje, pozbawiając się tym samym dodatkowego źródła dochodu. Mając zatem na względzie powyższe należy dojść do wniosku, że możliwości zarobkowe i majątkowe matki małoletnich kształtują się na wyższym poziomie od możliwości pozwanego. W konsekwencji A. S. (1) aktualnie w większym zakresie niż pozwany partycypuje w kosztach związanych z pokrywaniem usprawiedliwionych potrzeb małoletnich dzieci, co wynika z jej możliwości zarobkowych.

Mając powyższe na względzie, uznając iż pozwany według swoich sił i możliwości zarobkowych przyczyniał się do zaspokajania potrzeb małoletnich dzieci obowiązek alimentacyjny orzeczony w wyroku winien obowiązywać na przyszłość od daty ogłoszenia wyroku. Pozwany aktualnie zarabkuje na poziomie 2200 złotych i winien przeznaczać na małoletnią A. S. (2) kwotę 600 złotych miesięcznie, zaś na rzecz małoletniego O. S. kwotę 800 złotych miesięcznie. Przyjmując takie wartości Sąd miał na względzie przede wszystkim to, że do czasu rozpoczęcia hospitalizacji i przebywania na zwolnieniu lekarskim pozwany dobrowolnie świadczył na rzecz powodów kwoty wskazane w pozwie albo nawet kwoty te wartości przewyższające. Szczegółowa analiza sytuacji pozwanego wskazuje, że wykorzystując w pełni swoje możliwości majątkowe aktualnie jest w stanie uiszczać na rzecz małoletnich dzieci łącznie kwotę 1400 złotych.

Należy podkreślić, że A. S. (1), bez zgody pozwanego, wypłaciła ze wspólnego konta wspólnego z pozwanym oszczędności na kwotę 7.500,00 zł, usprawiedliwiając tą jednoosobową decyzję kosztami związanymi z utrzymaniem małoletnich dzieci. Według oświadczenia stron kwota ta została przeznaczona na zaspokojenie potrzeb małoletnich powodów w okresie objętym czasem od wniesienia powództwa. Należy uznać, iż w ten sposób również pozwany przyczynił się do zaspokojenia tych potrzeb. Brak jest dowodów na to aby przed ogłoszeniem orzeczenia w sprawie niniejszej pozwany usprawiedliwionych potrzeb małoletnich i w jakim zakresie nie zaspokajał.

Reasumując Sąd doszedł do przekonania, że z uwagi na możliwości zarobkowe ojca małoletnich powodów, M. S. powinien ponosić część kosztów utrzymania małoletnich dzieci, zbliżoną do 50 % z racji tego, iż nie troszczy się o nich na co dzień jak matka. Tym samym Sąd w punkcie I wyroku i na podstawie wyżej przytoczonych regulacji prawnych zasądził alimenty od pozwanego M. S. na rzecz A. S. (2) w wysokości po 600 złotych miesięcznie oraz na rzecz małoletniego O. S. w wysokości po 800 złotych miesięcznie, łącznie 1400 złotych miesięcznie, płatne z góry do 10-ego dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat,

począwszy od dnia 18 lipca 2016 roku do rąk matki małoletnich powodów – A. S. (1). Natomiast mając na względzie okoliczność, że do dnia wyrokowania pozwany wywiązywał się z obciążającego go względem powodów obowiązku alimentacyjnego stosownie do swoich możliwości zarobkowych, a także uznając, że żądanie pozwu ponad kwotę 1400 złotych jest na chwilę zamknięcia rozprawy nieuzasadnione, Sąd w punkcie II wyroku na podstawie art. 135 § 1 k.r.o. a contrario w zw. z art. 6 kc w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

O rygorze natychmiastowej wykonalności w punkcie III wyroku Sąd orzekł realizując dyspozycję art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

W punkcie IV wyroku Sąd orzekł o kosztach sądowych na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 102 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z § 7 ust. 1 pkt 11 w zw. z ust. 4 w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 461). Zgodnie z art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przedmiotowe powództwo nie zostało uwzględnione w całości. Na uwagę zasługuje również aktualna sytuacja pozwanego, który jest poddawany hospitalizacji. Okoliczność ta wpływa na jego możliwości zarobkowe. Zgodnie z twierdzeniami M. S., nie dysponuje on oszczędnościami. Należy mieć również na względzie charakter sprawy i kierować się w pierwszej kolejności dobrem małoletnich dzieci, na rzecz których pozwany został zobowiązany do łożenia łącznej miesięcznej raty alimentacyjnej w kwocie 1400 złotych. W związku z tym Sąd uznał, że obciążanie pozwanego wszystkich zaistniałymi w sprawie kosztami jest nieuzasadnione i punkcie IV wyroku obciążył M. S. kosztami postępowania w sprawie w wysokości 840 złotych jednorazowej opłaty na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku, tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego, jednocześnie odstępując od obciążania pozwanego pozostałymi kosztami sądowymi, w tym kosztami zastępstwa procesowego strony powodowej.